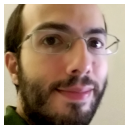
Menyspreat

Per JoanM el dj., 07/09/2017 - 09:00

"En tu confiaven els nostres pares,hi confiaven i els vas alliberar;
Però jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent, menyspreat del poble.
Tots els qui em veuen es riuen de mi,
fan ganyotes, prenen aires de mofa:
«Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi,
que l'alliberi, si tant se l'estima!»
Però tu em tragueres del si de la mare,
ets tu qui em confiares als seus pits;
acabat de néixer, em van dur a la teva falda,
des d'aleshores ets el meu Déu.
No t'allunyis, que el perill és a prop i no tinc qui m'ajudi."
(Salm 22,5-12)
Jesús, contempla la meva mirada... Vull fixar-la en tu. Dins d'aquest rostre hi ha un ésser humà ple d'històries i vida que desitja seguir-te. M'ha anat malament. M'he equivocat. Dóna'm una nova oportunitat!